

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl JUDr. Lenkou Dolejšovou jako samosoudkyní v právní věci navrhovatele: **a) Ing. Vít R.**, nar. xxx, xxx, **b) Ing. Bohumil H.**, nar. xxx, xxx, zastoupen: Mgr. Ing. Antonín Továrek, advokát, třída Kpt. Jaroše 1844/ 28, 602 00 Brno, za účasti: **ČSAD Benešov a.s.**, IČ: 60193441, Blanická 960, 258 01 Vlašim, zastoupen: JUDr. Michal Lorenc, advokát, Srázná 1, 586 01 Jihlava, **o návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení řádné valné hromady konané dne 21.6.2010**

t a k t o:

- I. Návrh na vyslovení neplatnosti usnesení řádné valné hromady společnosti ČSAD Benešov a.s., IČ: 60193441, se sídlem: Vlašim, Blanická 960, PSČ 258 01, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2332, konané dne 21. června 2011 od 7.00 hod. se zamítá.**
- II. Návrh na uložení povinnosti společnosti ČSAD Benešov a.s. zaplatit každému z navrhovatelů, panu Ing. Vítu R, a panu Ing. Bohumilu H, částku ve výši 25.000,-- Kč se zamítá.**
- III. Navrhovatel a) je povinen nahradit účastníku náklady řízení ve výši 18.089,62 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce účastníka.**
- IV. Navrhovatel b) je povinen nahradit účastníku náklady řízení ve výši 18.089,62 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce účastníka.**

O d ů v o d n ě n í:

Navrhovatelé se domáhali návrhem doručeným soudu dne 1.9.2011 vyslovení neplatnosti valné hromady účastníka konané dne 21.6.2010. Tvrdili, že jsou vlastníky akcií účastníka. Účastnili se valné hromady konané dne 21.6.2011 od 6.00 hodin (v dalším podání opravili na 7.00 hodin) v Jihlavě, Jiráskova 1424/78. Tím, že valná hromada byla svolána na tuto hodinu do Jihlavy, kde je sídlo hlavního akcionáře (sídlo účastníka je přitom ve Vlašimi) došlo k nepřípustnému omezení možnosti akcionářů účastnit se valné hromady; společnost je povinna brát ohled na dostupnost valné hromady pro akcionáře, aniž by je nadměru zatěžovala, a v úvahu musí být vzaty potřeby všech akcionářů, nejen těch největších. Toto judikoval Nejvyšší soud České republiky v rozhodnutí 29 Cdo 4796/2010. Dopravní dostupnost Jihlavy hromadnou dopravou je problematická, na akcionářích by bylo vyžadováno vynaložení prostředků na dopravu osobním automobilem, případně na ubytování.

Podáním doručeným soudu faxem dne 21.9.2011 (v listinné podobě dne 23.9.2011) uplatnili nárok na přiměřené zadostiučinění. Tvrdili, že jim bylo úmyslně a systematicky upíráno právo na vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti ČSAD Benešov a.s., aniž by byly splněny zákonné podmínky pro odmítnutí, a znovu poukázali na hodinu konání valné hromady, která byla v rozporu s požadavkem co nejméně omezovat možnost akcionářů účastnit se valné hromady. Jednáním účastníka došlo k opakovanému porušení základních akcionářských práv navrhovatelů, kteří požadují pro každého přiměřené zadostiučinění ve výši 25.000,-- Kč.

Účastník namítl, že návrh byl podán opožděně, když tříměsíční lhůta podle ust. § 183 ve spojení s ust. § 131 obch. zák. uplynula přede dnem podání návrhu.

Návrh označil jako šikanózní výkon práva, navrhovatele označil za „profesionální minoritní akcionáře“, jejichž cílem je vynutit si odkoupení jejich akcií za nepřiměřenou cenu; o prodeji akcií vyjednávají s majoritním akcionářem.

K hodině konání valné hromady uvedl, že řada účastníků má značně rozptýlenou strukturu akcionářů, mimo jiné velkou část s bydlištěm ve východní části České republiky, pro které je Jihlava lépe dopravně dostupnější než Vlašim, což platí i pro akcionáře s bydlištěm v Praze. Úmyslem účastníka není omezit možnost účasti akcionářů na valné hromadě, tato byla svolána do středu České republiky, Jihlava je dostupná jak prostřednictvím dálnic, tak autobusů, vlaků i letadel. Doplnil, že v minulých letech se valné hromady konaly v různých hodinách - v 8.30 hod, v 9.00 hod, v 10.00 hod i ve 13.00 hod, ale žádný jiný akcionář krom navrhovatelů a jediného většinového akcionáře se za posledních deset let neúčastnil. Zpochybňuje tedy, že v jiný čas než v 7.00 hodin by se valné hromady účastnili akcionáři v masovém počtu.

I kdyby snad soud dospěl k závěru, že došlo k porušení práv osob oprávněných domáhat se vyslovení neplatnosti valné hromady, pak takové porušení nemělo závažné právní následky, jelikož se předmětné valné hromady účastnilo téměř 97 % všech akcionářů.

Navrhovatelé se ohradili proti tomu, že výkon jejich práv byl účastníkem označen za šikanózní. Namítli, že tím, kdo poškozuje práva minoritních akcionářů je akcionář majoritní, tedy ICOM transport, a.s., vlastníci akcie účastníka o jmenovité hodnotě 96,26 % základního kapitálu. Důkazem jsou uzavřené smlouvy - např. Mandátní smlouva - jednotná metodika řízení skupiny nebo Smlouva o poskytnutí know-how, uzavřené mezi účastníkem jako osobou ovládanou a ICOM transport, a.s. jako osobou ovládající, na jejichž základě poskytuje účastník nepřiměřeně vysoké plnění bez poskytnutí příslušného protiplnění. Smysl shledávají navrhovatelé ve snaze vyvést z účastníka (který na rozdíl od společnosti ICOM transport, a.s. již 7 let nevyplácí svým akcionářům žádné dividendy) finanční prostředky, aby se nemuseli dělit o zisk s minoritními akcionáři. Za této situace nelze pohlížet na návrh jako na zneužívající, ale naopak jako na návrh, který chrání práva minoritních akcionářů; svolávání valné hromady na 7.00 hod ráno omezilo účast minoritních akcionářů nad nezbytně nutnou míru. Skutečnost, že účastník upírá akcionářům právo na informace lze doložit i zprávou o vztazích mezi propojenými osobami za rok 2010, kde nejsou řádně popsána jednotlivá plnění a protiplnění mezi propojenými osobami tak, aby bylo možno posoudit přiměřenost a ekonomickou ekvivalentnost plnění a protiplnění; na předmětné valné hromady účastník odmítl navrhovateli a vysvětlit důvody, pro které byla změněna délka trvání Smlouvy o know-how a za jakých podmínek došlo k narovnání vztahů z této smlouvy.

Účastník odmítl nárok na přiměřené zadostiučinění - poukázal na to, že není tvrzeno, jaká škoda měla navrhovatelům vzniknout, v čem spočívá, ani proč nad rámec škody má být poskytnuto přiměřené zadostiučinění, a to v penězích. Neshledává naplnění zákonných

předpokladů pro takový postup - poukázal na to, že vysvětlení byla na valné hromadě poskytnuta a veškeré dotazy byly zodpovězeny v potřebném a zákonném rozsahu. Hodina určená pro konání valné hromady nemůže být důvodem pro přiznání tohoto nároku. Nadto k porušení práva akcionářů účastnit se valné hromady nedošlo, protože fakticky se oba navrhovatelé předmětné valné hromady účastnili.

Ve věci rozhodl Městský soud v Praze usnesením č.j. 74 Cm 173/2011-78 ze dne 7.3.2012 tak, že návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady zamítl, když uzavřel, že sedmá hodina ranní není neobvyklou hodinou pro konání valné hromady a k porušení práv akcionářů dle ust. § 184a odst. 4 obch. zák. tedy nedošlo. Stejně zamítl návrh na přiměřené zadostiučinění, když dovodil, že byl podán po uplynutí tříměsíční prekluzivní lhůty.

Vrchní soud v Praze usnesením č.j. 7 Cmo 220/2012-112 ze dne 26.9.2013 rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Konstatoval, že podáním doručeným soudu dne 21.9.2011 navrhovatelé uplatnili další důvod neplatnosti valné hromady, když tvrdili, že jim bylo úmyslně a systematicky upíráno právo na podání vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti, aniž k tomu byly splněny zákonem stanovené podmínky; tento důvod navrhovatelé opět uvedli v podání doručeném soudu dne 21.12.2011. Vrchní soud v Praze poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Odo 71/2001, kde Nejvyšší soud uzavřel, že po uplynutí lhůty pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti valné hromady již nelze rozšířit okruh usnesení valné hromady, ohledně kterých se navrhovatel domáhá vyslovení jejich neplatnosti; lze však měnit a doplňovat důvody, ze kterých se navrhovatel vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady domáhá. Doplnění návrhu o nové skutečnosti, kterými navrhovatel rozšiřuje důvody neplatnosti usnesení valné hromady o důvody, které nemají žádnou skutkovou souvislost s dříve uplatněnými důvody, je změnou žaloby. Protože soud o změně žaloby nerozhodl a ani tento další důvod neplatnosti neprojednal, tak nepřihlédl ke všemu, co navrhovatelé tvrdili. Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Uložil soudu prvního stupně rozhodnout o změně návrhu a poté věc opětovně projednat a posoudit, zda svoláním napadené valné hromady na sedmou hodinu ranní do Jihlavy je v souladu se závěry vyslovenými Nejvyšším soudem České republiky v usnesení 29 Cdo 4796/2010 co do vhodnosti místa konání a času konání valné hromady vzhledem k akcionářské struktuře a dopravní dostupnosti, a dále opětovně posoudit uplynutí tříměsíční prekluzivní lhůty pro podání návrhu na přiznání přiměřeného zadostiučinění - faxové podání navrhovatelů s tímto obsahem bylo doručeno soudu faxem dne 21.9.2011, originál pak 23.9.2011.

Soud změnu návrhu připustil usnesením a č.j. 74 Cm 173/2011-118 ze dne 4.12.2013 a usnesením č.j. 74 Cm 173/2011-119 ze dne 4.12.2013.

Navrhovatelé po tomto úkonu soudu doplnili podání doručeným soudu dne 12.2.2014, že odpovědi účastníka mířily zcela mimo podstatu podané žádosti o vysvětlení. Navrhovatel a) urgoval náležitou odpověď, nicméně přítomnými členy představenstva byl osočen ze zdržování průběhu valné hromady. Konkrétně podal navrhovatel a) žádost o vysvětlení k pohledávce z prodeje cenných papírů uvedené v účetní závěrce. Účastník odpověděl pouze tak, že cenné papíry prodal a že šlo o cenné papíry emitenta ČSAD Jindřichův Hradec, a.s. (jehož je navrhovatel a taktéž akcionářem) a odkázal navrhovatele na přílohu 6 účetní závěrky společnosti za rok 2010, kde však nejsou uvedeny údaje o tom, za jakou cenu a komu akcie prodal. Je zde uveden pouze celkový počet prodaných akcií. Účastník nechce zveřejnit informaci o ceně, množství a nabyvateli cenných papírů. Účastník odpověď formuloval tak, aby vypadalo, že navrhovatel a) odpovídající odpověď dostal. Jde však o informaci velmi

podstatnou, když navrhovatel a) je akcionářem jak účastníka, tak ČSAD Jindřichův Hradec, a.s., a dále proto, že považuje za pravděpodobné, že akcionářem byla společnost ICOM Transport, a.s., tedy ovládající osoba účastníka i společnosti ČSAD Jindřichův Hradec, a.s., případně že kupujícím byl někdo z členů orgánů společnosti. Účastník neumožnil navrhovateli a) se tyto informace dozvědět, čímž mu upřel právo na vysvětlení a znemožnil mu získat důležité informace o hospodaření společnosti.

Stejně bezobsažná byla odpověď účastníka na podanou žádost o vysvětlení důvodu, pro který byla zrušena smlouva o poskytování know-how uzavřená mezi účastníkem a ICOM Transport, a.s. Bylo mu odpovězeno pouze tak, že došlo k naplnění účelu smlouvy a proto byla zrušena. Považuje za krajně podezřelé, že smlouva musela být po dvou letech ukončena, když byla uzavřena na období 10 let. Z výročních zpráv vyplývá, že smlouva byla ukončena dohodou o narovnání, tedy je patrné, že musela existovat sporná práva. Dovozuje, že účastník se úmyslně vyhnul řádnému zodpovězení, aby nemusel specifikovat účel smlouvy a způsob proklamovaného naplnění, tak faktická plnění z této smlouvy mezi společnostmi. Považuje i tuto informaci za podstatnou, aby mohl vyhodnotit dopad smlouvy do hospodářského výsledku účastníka, který hospodaří se ztrátou. Aby se navrhovatel a) tyto informace nedozvěděl, bylo mu právo na vysvětlení upřeno.

Potvrzení toho, že účastník záměrně neodpovídá na žádosti o vysvětlení spatřuje navrhovatel a) i v tom, že na žádost navrhovatele o vysvětlení plánu na probíhající období bylo odpovězeno, že představenstvo plánuje dosažení zisku ve výši 3 mil. Kč, vše je závislé na postoji Středočeského kraje a podmínkách smluv o závazcích z veřejné služby pro rok 2011, a s ohledem na to, že Středočeský kraj nemá finanční krytí na veřejnou dopravu je otázka, jak to s dopravní obslužností dopadne a že situace není dobrá. Odpověď je neurčitá, nespecifikuje plánované příjmy a výdaje, investiční plány apod.; Středočeský kraj není jediným obchodním partnerem účastníka a vysvětlení, že situace není dobrá je naprosto bezobsažné a nedává informaci o tom, jak chce účastník zlepšit svou situaci. Účastník hospodařil se ztrátou 7 mil. Kč oproti „plánu“ - ve světle tohoto konstatování vyplývá bezobsažnost a zjevná snaha účastníka odbýt žádost o podání vysvětlení nepodloženou spekulací.

Navrhovatelé doplnili, že právo na vysvětlení je jim upíráno i na dalších valných hromadách nejen účastníka, ale i dalších společností, kde hlavním akcionářem je ICOM Transport, a.s.

Účastník označil tvrzené důvody o porušení práva na vysvětlení za uměle vykonstruované; poukázal na postup navrhovatelů, na to, že navrhovatelé nabízejí obchodním partnerům koncernu ICOM Transport (tj. krajům, obcím) písemně „spojení sil se silami jejich kraje či obce“, přičemž tento postup byl deklarován jejich právním zástupcem na valné hromadě koncernové společnosti ČSAD Jindřichův Hradec a.s. Představenstvo bylo nuceno bránit se vydaným prohlášením obsahujícím i vyslovení přesvědčení účastníka o tom, že navrhovatelé vedle informací získaných na valných hromadách poskytují krajům a obcím i informace zcela nepravdivé, vše s nabídkou „spojení sil“. Za této situace postupuje účastník při poskytování informací v souladu se zákonem, ale maximálně obezřetně, což neznamená, že porušuje právo navrhovatelů na informace. Navrhovatel poukázal na ust. § 180 odst. 1 obch. zák., dle kterého má akcionář právo na vysvětlení, je-li takové vysvětlení potřebné pro posouzení předmětu jednání valné hromady. Navrhovateli a) byly k jeho dotazům na valné hromadě poskytnuty informace v požadovaném rozsahu; navrhovatel b) se jednání valné hromady neúčastnil a tedy dotazy nekladl. Navrhovatel a) se ani po konání valné hromady neobrátil na dozorčí radu s žádostí, aby vyslovila souhlas s poskytnutím informace, jak mu umožňuje ust. § 180 odst. 5 obch. zák. Navrhovatelem a) vyžadované informace v rámci bodu 5 jednání valné hromady nejsou informacemi podle ust. § 180 odst. 1 obch. zák. Účastník poukázal na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č.j. 7 Cmo 108/2005-118, kde je judikováno, že představenstvo není povinno znát např. objem obchodů s hlavním akcionářem a dále, že

obdobné žádosti akcionářů nespádají mezi žádosti o vysvětlení, nýbrž jsou dotazy směřujícími ke zjištění nových skutečností, na jejichž zodpovězení zákon právo nedává. Dotazy navrhovatele a) nebyly pro posouzení předmětu jednání nijak potřebné.

Soud provedl k důkazu pozvánku ze dne 29.4.2011 na valnou hromadu konanou dne 21.6.2011, opis seznamu akcionářů ze dne 7.7.2010, zápis z valné hromady konané dne 21.6.2011 a připojené přílohy, tedy: seznam přítomných akcionářů, obsah protestu, vyjádření dozorčí rady k přezkoumání řádné účetní závěrky a o výsledcích kontrolní činnosti za rok 2010, a zápis z jednání dozorčí rady ze dne 3.3.2011. Dále soud vycházel z dokazování provedeném v předchozím řízení před soudem prvního stupně internetovým výpisem jízdního řádu, a to Prostějov - Jihlava, Rosovice - Prostějov, Domašín - Jihlava, dále pak Praha - Jihlava a Vlašim - Jihlava ze dne 21.6.2011, listinou přítomných akcionářů valné hromady společnosti ČSAD Jindřichův Hradec a.s. konané dne 1.8.2011 od 12:00 hod, zápisem z řádné valné hromady akciové společnosti konané dne 21.6.2011, listinou přítomných akcionářů na valné hromadě ze dne 25.3.2002, listinou přítomných akcionářů na valné hromadě ze dne 12.5.2003, listinou přítomných akcionářů na valné hromadě ze dne 25.6.2004 v 08:00 hodin v Jihlavě, listinou přítomných akcionářů na valné hromadě ze dne 24.6.2005 v 13:00 hodin, listinou přítomných akcionářů na valné hromadě ze dne 19.6.2006 od 09:00 hodin, listinou přítomných akcionářů na valné hromadě ze dne 29.6.2007 od 09:00 hodin, listinou přítomných akcionářů na valné hromadě ze dne 2.6.2008 v 10:00 hodin, listinou přítomných akcionářů na valné hromadě ze dne 12.6.2009 od 09:00 hodin, listinou přítomných akcionářů na valné hromadě ze dne 28.6.2010 od 09:00 hodin, listinou přítomných akcionářů na valné hromadě ze dne 21.6.2011 od 07:00 hodin, jízdními řády iDnes vlaky autobusy, spojení autobusové Praha - Jihlava platné od 21.6.2011 a Praha - Vlašim od 21.6.2011.

Návrh na provedení důkazu zápisy z jednání valné hromady společnosti ČSAD Benešov z 28.6.2012 a ČSAD Ústí nad Orlicí soud zamítl; navrhovatelé hodlali těmito důkazy prokázat, že přístup k odpovědím na dotazy akcionářů je obdobný. Soud z provedení tohoto důkazu nemohl získat pro řízení rozhodné skutečnosti. Dále soud neprovedl důkazy navržené účastníkem, a to Protokol o jednání u Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27.2.2014 (navrhovatelé totožní jako zde, účastník: ČSAD Ústí nad Orlicí), zápisem z jednání valné hromady ČSAD Benešov ze dne 14.6.2013 a ČSAD Jindřichův Hradec ze dne 12.6.2013 a čestným prohlášením Zdeňka K. ze dne 2.9.2013 a Kateřiny K. ze dne 2.9.2013. Účastník těmito důkazy prokazoval „diskreditační a poškozující kampaň navrhovatelů“, vedenou proti účastníkovi; z těchto důkazů soud rovněž nemůže zjistit skutečnosti významné pro rozhodnutí ve věci, kde je řešena otázka, zda:

- při svolání valné hromady účastníka konané dne 21.6.2011 byl porušen zákon tím, že byla svolána do Jihlavy na 7.00 ráno,
- byla navrhovateli a) poskytnuta představenstvem účastníka vysvětlení v potřebném a zákonném rozsahu.

Po provedeném dokazování zjistil soud rozhodné skutečnosti, které po právní stránce hodnotil následujícím způsobem:

Valná hromada účastníka byla svolána na den 21.6.2011 v 7.00 hodin do Jihlavy, Jiráskova 1424/78 (**důkaz pozvánkou ze dne 29.4.2011**). Valná hromada se v určeném čase a místě konala (**důkaz zápisem z jednání valné hromady**).

Podle ust. § 131 odst. 1 obch. zák. každý společník, jednatel, likvidátor, insolvenční správce nebo člen dozorčí rady se může domáhat, aby soud vyslovil neplatnost usnesení valné

hromady, pokud je v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami. Není-li toto právo uplatněno do tří měsíců ode dne konání valné hromady nebo, nebyla-li řádně svolána, ode dne, kdy se mohl dovědět o konání valné hromady, nejdéle však do jednoho roku od konání valné hromady, zaniká. Jestliže bylo usnesení přijato postupem podle § 127 odst. 7, lze toto právo uplatnit do tří měsíců ode dne, kdy společnost oznámila společníkovi přijetí usnesení, nejdéle však do jednoho roku od přijetí usnesení.

Navrhovatel a) i navrhovatel b) jsou aktivně legitimováni k podání návrhu na vyslovení neplatnosti valné hromady, neboť jsou akcionáři účastníka. Navrhovatel a) je vlastníkem 24 akcií, navrhovatel b) 18 kusů akcií (**důkaz opisem seznamu akcionářů účastníka**).

Návrh byl podán včas; doručen soudu byl dne 1.9.2011, tedy v tříměsíční lhůtě podle ust. § 131 odst. 1 obch. zák. Změna návrhu, obsahující uplatnění dalšího důvodu neplatnosti usnesení valné hromady byla soudu doručena faxem dne 21.9.2011, v listinné podobě dne 23.9.2011.

Podle ust. § 42 odst. 1 o.s.ř. podání je možno učinit písemně. Písemné podání se činí v listinné nebo elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě nebo telefaxem.

Podle ust. § 42 odst. 2 o.s.ř. písemné podání obsahující návrh ve věci samé učiněné telefaxem nebo v elektronické podobě je třeba nejpozději do 3 dnů doplnit předložením jeho originálu, případně písemným podáním shodného znění. K těmto podáním, pokud nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, soud nepřihlíží. Stanoví-li to předseda senátu, je účastník povinen soudu předložit originál (písemné podání shodného znění) i jiných podání učiněných telefaxem.

Podání učiněné telefaxem bylo soudu doručeno v tříměsíční lhůtě od konání valné hromady dle ust. § 131 odst. 1 obch. zák., tedy včas. Protože byla splněna i podmínka doplnit telefaxové podání předložením jeho originálu v třídní lhůtě dle ust. § 42 odst. 2 o.s.ř., soud k tomuto podání přihlédl jako ke změně návrhu a důvod neplatnosti valné hromady zde obsažený meritorně projednal.

Pokud jde o důvod tvrzený navrhovatelem spočívající v nevhodně zvoleném čase a místě konání valné hromady, dospěl soud k následujícím závěrům:

Podle ust. § 184 odst. 4 obch. zák. místo, datum a hodina konání valné hromady musí být určeny tak, aby co nejméně omezovaly možnost akcionářů účastnit se valné hromady.

Jak je uvedeno v předchozích odstavcích, vzal soud za prokázané, že valná hromada se konala v 7.00 hodin v Jihlavě. Z důkazu opisem seznamu akcionářů se podává, že akcionářská struktura účastníka je značně rozptýlená, a to doslova po celé České republice, kdy soud pro příklad jmenuje: Praha, Olomouc, Teplice, Most, Přerov, Jihlava, (zde krom drobných akcionářů má sídlo i akcionář hlavní, tedy ICOM transport a.s.), Benešov, Vlašim, Domažlice.

Podle názoru soudu nelze místo konání valné hromady posoudit jako omezující možnost akcionářů valné hromady se účastnit, a to právě s ohledem na takto rozptýlenou akcionářskou strukturu. Soud shledává zásadní rozdíl oproti skutkovému stavu, jak byl popsán v rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky 29 Cdo 4820/2010; zde byla napadena valná

hromada, svolaná do Orlové v 8.00 hodin ráno. Většina drobných akcionářů měla sídlo v Jihočeském kraji (jednalo se o valnou hromadu společnosti se sídlem Písku), v Orlové měl sídlo hlavní akcionář. Cesta z Písku do Orlové trvá 6 hodin, a tedy drobní akcionáři jsou omezeni v realizaci jejich práva účasti na valné hromadě, když účast je spojena s nepřiměřenými náklady. Zde uzavřel Nejvyšší soud české republiky takto: *„Posouzení, zda při svolání valné hromady bylo místo, datum a hodina jejího konání určeny v souladu s vykládaným ustanovením a jeho účelem, závisí na poměrech konkrétní společnosti. Přitom při úvaze o vhodnosti zvoleného místa je významná zejména jeho dopravní dostupnost pro akcionáře společnosti, a to i s ohledem na určené datum a hodinu. V obecné rovině lze přisvědčit dovolateli, že výše podílu na základním kapitálu společnosti, jímž "disponují" akcionáři přítomní na valné hromadě, není z pohledu posouzení vhodnosti místa, data a hodiny jejího konání obvykle sama o sobě významná. Společnost (svolavatelé) musí vzít totiž v úvahu poměry všech akcionářů, nikoliv pouze těch největších. Na druhou stranu je zjevné, že při rozptýlené akcionářské struktuře nelze určit místo konání valné hromady tak, aby vyhovovalo všem (jak ostatně přiléhavě konstatoval odvolací soud). Obtíže při zvažování místa konání valné hromady mohou nastat také u akciové společnosti s akciemi na majitele v listinné podobě, které její akcionáři obvykle nejsou (nemohou být) známy. A nelze taktéž nevidět, že při určení místa konání valné hromady svolavatelé musí (v mezích nastavených § 184 odst. 6 obč. zák., v rozhodném znění) vzít v úvahu i další okolnosti, zejména náklady na konání valné hromady (např. na pronájem vhodných prostor).“*

Podle názoru soudu nelze tento závěr bez dalšího vztáhnout na valné hromady všech společností s rozptýlenou akcionářskou strukturou. Sám Nejvyšší soud v tomto rozhodnutí zdůrazňuje, že *při rozptýlené akcionářské struktuře nelze určit místo konání valné hromady tak, aby vyhovovalo všem.*

V souzené věci na rozdíl od věci posuzované v citovaném judikátu totiž nejde o situaci, kdy by většina akcionářů sídlila v jednom kraji a valná hromada by byla svolána do kraje „na druhém konci republiky“. V případě účastníka nelze najít místo, které by geograficky vyhovovalo všem akcionářům. Za této situace má svolání valné hromady do Jihlavy opodstatnění, když Jihlava se nachází ve středu České republiky a navíc je výborně dopravně dostupná, když leží na spojení dálnicí (možnost použít bus či osobní automobil), jednak je dostupná i vlakem. Kupříkladu z Vlašimi (okr. Benešov) odjíždí poslední vyhovující spoj 18:10 hod předchozího dne, z Prostějova 22:30 hod, z Rosovic (okr. Příbram) 18:23 hod, z Domašína (okr. Chomutov) 15:38 hod., jak soud zjistil z důkazu jízdními řády, odkud pochází i zjištění, že hromadnou dopravou trvá cesta do Jihlavy z Prahy cca jednu a půl hodiny. Dopravní dostupnost Jihlavy je ze všech koutů republiky příznivější než dopravní dostupnost Vlašimi, kde je sídlo společnosti. Soud uzavírá, že zvolením místa konání valné hromady nebyla účast akcionářů znemožněna.

Pokud jde o hodinu konání valné hromady, tedy 7.00 hodin, ani zde soud nesdílí názor navrhovatelů. Pro akcionáře se sídlem např. v Mostě, v Chomutově či v Teplicích by ani posunutí času zahájení valné hromady na 8.00 či 9.00 hodin neznamenovalo výraznou změnu - náklady na ubytování v místě konání valné hromady by museli vynaložit stejně. Čas 7.00 hodin není neobvyklou dobou pro výkon zaměstnání, není tedy obzvlášť nevhodným ani pro konání valné hromady. Z důkazů provedených zápisy a prezenčními listinami z předchozích valných hrad účastníka se podává, že hodina konání valné hromady není v případě účastníka skutečností účast akcionářů omezující. Od 25.3.2002 se konalo i s předmětnou valnou hromadou 10 valných hrad společnosti ČSAD Benešov a.s, a to vždy v Jihlavě. Tyto valné hromady začínaly od 8 do 13 hodin. Účast na těchto valných hromadách byla takřka totožná, účastnil se jí vždy majoritní akcionář ICOM transport a.s., popř. navrhovatelé. Tyto skutečnosti je nutno zohlednit vzhledem k poměrům společnosti.

Soud dospěl k závěru, že rozhodnutí valné hromady společnosti ČSAD Benešov a.s. konané dne 21.6.2011 od 7 hodin v Jihlavě nebylo přijato s ohledem na stanovené místo a čas konání v rozporu s ust. § 184a odst. 4 obch. zák., když tyto skutečnosti nebyly pro akcionáře nepřiměřeně omezující k jejich účasti na valné hromadě.

K nároku navrhovatelů na přiměřené zadostiučinění proto, že jim bylo úmyslně a systematicky upíráno právo na vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti ČSAD Benešov a.s., aniž by byly splněny zákonné podmínky pro odmítnutí uvádí soud:

Porušení práva akcionáře na vysvětlení podle § 180 odst. 1 a 4 obch. zák., představuje porušení zákona, jež může - podle okolností případu - vyústit ve vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.

Podle ust. § 180 odst. 1 o.s.ř. akcionář je oprávněn účastnit se valné hromady, hlasovat na ní, má právo požadovat a dostat na ní vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti, je-li takové vysvětlení potřebné pro posouzení předmětu jednání valné hromady, a uplatňovat návrhy a protinávry. Neurčí-li stanovy jinak, hlasuje se nejprve o protinávrhu akcionáře.

Podle ust. § 180 odst. 4 obch. zák. informace obsažená ve vysvětlení musí být určitá a musí poskytovat dostatečný obraz o skutečnosti. Informace může být zcela nebo zčásti odmítnuta, jestliže z pečlivého podnikatelského uvážení vyplývá, že by mohlo její poskytnutí přivodit společnosti újmu nebo jde o vnitřní informaci podle zvláštního právního předpisu anebo je předmětem obchodního tajemství společnosti nebo utajovanou informací podle zvláštního právního předpisu. Zda jde o takovou informaci, rozhoduje představenstvo. Odmítne-li představenstvo z uvedených důvodů informaci sdělit, může být informace vyžadována, jen pokud bude s jejím poskytnutím souhlasit dozorčí rada. Jestliže nesouhlasí s poskytnutím informace ani dozorčí rada, rozhodne o tom, zda je společnost povinna informaci poskytnout, soud na základě žaloby akcionáře. Tím nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů na ochranu informací.

Pokud jde o navrhovatele a) jednání valné hromady se účastnil, což soud zjistil z důkazu prezenční listinou. Ze zápisu z jednání valné hromady se podává, že navrhovatel a) žádal v rámci projednávání bodu „Schválení roční řádné účetní závěrky za rok 2010“ o vysvětlení údaje o pohledávce z prodeje cenných papírů. Účastník mu sdělil, že jde o prodej cenných papírů ČSAD Jindřichův Hradec, odkázal na údaje v účetní závěrce a uvedl, že cena byla stanovena podle znaleckého posudku. Navrhovatel a) žádal bližší specifikaci prodeje cenných papírů a zodpovězení dotazu písemně. Poté, kdy byl odkázán na stranu 6 Přílohy účetní závěrky od požadavku na písemnou odpověď upustil.

V návrhu pak tvrdil, že zde se jím požadované údaje nenachází.

Na jednání valné hromady navrhovatel nspecifikoval, jak konkrétně měl být prodej cenných papírů specifikován. Z důkazu Přílohou k účetní závěrce, bod 6b, dlouhodobý finanční majetek (provedeno při jednání soudu dne 11.6.2014) soud zjistil, že je zde uveden počet akcií (8.828 kusů) a údaj o způsobu stanovení prodejní ceny s odkazem na znalecký posudek. Tyto údaje považuje soud za dostačující, zejména s poukazem zjištění z důkazu pozvánkou na valnou hromadu, kde je uvedena informace o možnosti nahlédnout do účetní závěrky v sídle společnosti. Tohoto práva navrhovatel a) využít mohl. Navrhovatel a) akceptoval odkaz představenstva na účetní závěrku, se kterou se mohl předem seznámit, a pokud se současně vzdal práva na písemnou informaci, uzavřelo představenstvo právem, že navrhovateli a) takto specifikované vysvětlení postačuje. Pokud navrhovatel a) následně dospěl k závěru, že mu řádné vysvětlení podáno nebylo, nelze to klást k tíži představenstvu.

Soud však zdůrazňuje, že představenstvo ani není povinno znát detailní údaje o jednom obchodu s cennými papíry v rámci společnosti (jak judikoval Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 30. června 2005, č. j. 7 Cmo 108/2005 - 118). Otázku komu byly cenné papíry prodány už vůbec nelze posoudit jako o žádost o vysvětlení, které by bylo potřebné pro posouzení předmětu jednání valné hromady (schválení účetní závěrky); jde o dotaz směřující ke zjištění neznámé skutečnosti. Pokud jde o dotaz na cenu prodávaných cenných papírů, soud přisvědčil účastníku v odkazu na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Cdo 1592/2011, kde je uvedeno, že *smyslem schvalování účetní závěrky není posuzování, zda jednotlivé obchodní případy byly výhodné či nevýhodné, ale zda jsou zobrazeny v účetnictví společnosti*. Informace o ceně prodávaných cenných papírů tedy nespadá do vysvětlení, na které má akcionář právo podle ust. § 184 odst. 1 obch. zák.

Tvrzený důvod neplatnosti valné hromady není naplněn.

Další tvrzené porušení práva navrhovatele a) na poskytnutí vysvětlení je, že mu bylo sděleno ohledně předčasného ukončení smlouvy o poskytnutí know-how (bylo sděleno, že došlo k jejímu naplnění; z tohoto důvodu byla ukončeno před uplynutím sjednané doby) stejně jako že mu nebylo dostatečně vysvětleno, jaký je plán na letošní rok (odpověď zněla tak, že je plánován zisk 3 mil. Kč, což souvisí s postoji Středočeského kraje a podmínkách smluv o závazcích veřejné služby pro rok 2011) soud posoudil jako dotazy nesouvisí s jednáním valné hromady v rámci bodu, ve kterém byly předneseny (Schválení roční řádné účetní závěrky za rok 2010). Jako v předchozím případě jde nikoli o právo na vysvětlení k projednávanému bodu valné hromady, ale o zjištění nových skutečností. Přesto představenstvo na dotazy odpovědělo, jakkoli k tomu povinno nebylo; akcionář nemá právo klást dotazy ke zjištění nových skutečností, ale požadovat vysvětlení skutečností již zjištěných.

Ani zde soud tvrzený důvod neplatnosti valné hromady neshledal.

Soud tedy nevyzval navrhovatele a) a b) k doplnění tvrzení a označení důkazů pokud jde o nárok na přiměřené zadostiučinění.

Podle ust. § 131 odst. 4 obch. zák. osoby, které utrpěly škodu v důsledku toho, že rozhodnutí valné hromady bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami, mají vůči společnosti právo na její náhradu, dále právo na přiměřené zadostiučinění za porušení základních práv společníka, které může být poskytnuto i v penězích. Toto právo mají osoby uvedené v předchozí větě i v případě, že soud nevysloví neplatnost usnesení valné hromady z důvodů uvedených v odstavci 3. Právo na přiměřené zadostiučinění musí být uplatněno ve lhůtě stanovené pro podání návrhu na neplatnost usnesení valné hromady nebo ve lhůtě 3 měsíců ode dne, kdy nabylo právní moc rozhodnutí soudu podle odstavce 3, jinak zaniká.

Navrhovatelé netvrdili ani výši škody, ani příčinnou souvislost s (v tomto řízení nezjištěným) rozporem rozhodnutí valné hromady s právními předpisy či stanovami, netvrdili ani důvod, proč jim má být přiměřené zadostiučinění poskytnuto v penězích. Pouhé tvrzení o porušení práva na podání vysvětlení nezakládá nárok na náhradu nespécifikované škody ani v penězích poskytnutého zadostiučinění.

Soud doplňuje, že jednání valné hromady se účastnil pouze navrhovatel a). To soud zjistil z důkazu prezenční listinou valné hromady účastníka konané dne 21.6.2011. Navrhovateli b) tedy nemohlo být upřeno právo na vysvětlení, když takové právo neuplatnil, a na náhradu škody a poskytnutí přiměřeného zadostiučinění tedy nárok nemá.

Ze všech shora uvedených důvodů soud návrh zamítl a zavázal navrhovatele a), b) nahradit účastníku náhradu nákladů řízení. Tyto sestávají z nákladů právní služby.

Zástupce účastníka vykonal v prvním řízení před soudem prvého stupně 4 úkony právní služby, a to převzetí věci, písemné podání soudu ze dne 16.10.2011 a ze dne 27.2.2012 a účast u jednání soudu dne 1.3.2012. Podle ust. § 9 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen AT) náleží za každý z těchto úkonů odměna ve výši 2.100,-- Kč a dále paušální náhrada hotových výdajů za 4 úkony právní služby po 300,-- Kč dle ust. § 13 odst. 3 AT.

Celkové náklady řízení účastníka v prvním řízení před soudem prvého stupně činí 9.600,-- Kč.

V odvolacím řízení vykonal zástupce účastníka 1 úkon právní služby, a to vyjádření k odvolání ze dne 23.4.2012.

Podle ust. § 9 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen AT) náleží za tento úkon odměna ve výši 2.100,-- Kč a dále paušální náhrada hotových výdajů za 1 úkony právní služby po 300,-- Kč dle ust. § 13 odst. 3 AT.

Celkové náklady řízení účastníka v prvním řízení před soudem prvého stupně činí 2.400,-- Kč.

V dalším řízení před soudem prvého stupně vykonal zástupce účastníka 4 úkony právní služby, a to písemné podání soudu ze dne 19.9.2013, 31.3.2014 a ze dne 5.6.2014 a účast u jednání soudu dne 11.6.2014. Podle ust. § 9 odst. 4 písm. c) vyhl. č. AT náleží za každý z těchto úkonů odměna ve výši 3.100,-- Kč a dále paušální náhrada hotových výdajů za 4 úkony právní služby po 300,-- Kč dle ust. § 13 odst. 3 AT.

Celkové náklady řízení účastníka v dalším řízení před soudem prvého stupně činí 13.600,-- Kč.

Dále vynaložil účastník náklady na cestu právního zástupce z Jihlavy do Prahy a zpět k jednání soudu. Podle technického průkazu má vozidlo zástupce účastníka tov.zn. OPEL INSIGNIA 2.0 D průměrnou spotřebu motorové nafty: 6,27 litru na 100 km jízdy. Vozem bylo ujetu při jedné cestě celkem 262 km.

Při cestě k jednání soudu dne 1.3.2012 činí cestovní náklady při ceně motorové nafty: 34,70 Kč a při sazbě základní náhrady: 3,70 Kč na jeden kilometr jízdy dle vyhl. č. 429/2011 Sb. celkem 1.539,43 Kč.

Při cestě k jednání soudu dne 11.6.2014 činí cestovní náklady při ceně motorové nafty: 36,-- Kč a při sazbě základní náhrady: 3,70 Kč na jeden kilometr jízdy dle vyhl. č. 435/2013 Sb. celkem 1.560,78 Kč.

Dále náleží účastníku náhrada za ztrátu času zástupce účastníka při dvou cestách k jednání soudu. Jedna cesta trvala 3 hodiny. Podle ust. § 14 odst. 3 AT činí náhrada za jednu půlhodinu 100,-- Kč, za celkem 6 půlhodin tedy 600,-- Kč za jednu cestu, celkem za dvě cesty 1.200,-- Kč.

Celkové náklady řízení činí 29.900,20 Kč.

Protože zástupce účastníka doložil, že je plátcem DPH, je nutno přiznat náhradu nákladů řízení včetně 21 % DPH dle ust. § 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř., což činí 6.279,05 Kč.

Celkové náklady řízení včetně DPH činí 36.179,25 Kč, a tyto náklady uložil soud nahradit navrhovatelům každému rovným dílem.

Výrok o náhradě nákladů řízení k rukám zástupce účastníka je odůvodněn ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 11. června 2014

JUDr. Lenka Dolejšová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Monika Staňková